

Harangszó

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA ● 2008. JÚLIUS XIX. ÉVFOLYAM 13. SZÁM

KULTÚRÁK TALÁLKOZÁSA ZILAHON

Egymás hite által épültek

Jövőre a zilahi református kollégium diákjai látogatnak a holland testvériskolába. Képünkön a zilahi és a lodensteini diákok, tanáraikkal

Csodálatos napot tölthettem május 30-án Zilahon, a Református Wesselényi Kollégiumban. Érettségi vizsga volt bibliaismeretből. A diákok izalmát a tűző nap is tetézte. Ám hamar rájöttem, hogy ők, akik Isten nagyságos dolgaiban mélyedtek el, nem csalatkozhatnak: aki az Úrban bízik, nem csalatkozik.

Ifjú bizalommal választották Isten Igéjét, mint egy lehetőséget arra, hogy bizonyosságot tegyenek, mintegy harmincan arról, hogy Jézust követik a vizsga alkalmával is. Szeretettel fogadott Kovács Irénke igazgatónő, Kánya Zsolt Attila iskolalelkész, valamint a hittanárnők: Bara Erzsébet és Kánya Edit. Nemcsak engem, hanem minden diákot, a ki belépett a terembe. A vizsgázók nemcsak elméleti biblia-ismeretről tettek bizonyosságot, hanem arról is, hogy az a tudás a szívükben egy csodálatos élmény immár, mely Krisztushoz köti őket.

Volt alkalmam a többi tanárokkal is beszélgetni s láttam, hogy ez a szeretetközösség

a tanárok között is megvan, hűséggel fáradoznak az ifjú lelkek kiteljesítésében. Egy éve akadtak rá a Comenius uniós pályázatra, ami az iskolák közötti kapcsolatokon túl, az angol nyelv fejlesztését is tartalmazza. Szóba jött török, norvég, és más külföldi iskolák. Végül a Lodenstein-i holland felekezeti iskolával történt meg a kapcsolatfelvétel, akik szintén felekezeti iskolát kerestek.

A pályázat elnyerése után (15.000 euró) a holland iskola egy bizottsága eljött egy ismerkedő látogatásra. Május közepén öt tanár 25 tanulóval látogatott el Zilahra, s csaknem két hetet töltöttek el a kollégiumban. Együtt tanultak, kirándultak, énekeltek. Az iskolalelkész kifejtette, hogy számára csodálatos volt a két kultúra találkozása. Egymás hite által épülhettek diákok és tanárok. Reggelente két nyelven szólt az áhítat és két nyelven énekeltek a zsoltárokat és dicséreteket.

Jövőre a Wesselényi kollégium tanárai és 25 diákja tesznek viszontlátogatást a holland testvériskolában. Hízsem, hogy Isten megáldja ezt a kapcsolatot!

CSOMAY ÁRPÁD

HETEDIK KÜRTSZÓ

Sárkány szindróma

BOLDOG EMLÉKEZETŰ Karol Vojtila vélekedése szerint: „Európa missziós terület, melyet újra misszionálni kell”. Látlelete az öreg kontinens állapotát illetően egyre inkább megalapozottnak tűnik, s korántsem csak a keresztyén gyökerektől megfosztott uniós alkotmány okán.

A BAJ NEM ÚJKELETŰ, régóta tartó folyamatról van szó. Igazat kell adnunk Tőkéczi László történészprofesszornak: a felvilágosodás után a szekularizált értelmiség lett meghatározóvá. De a tengerentúli szép újvilágban sem jobb a helyzet, mely pedig fölöttébb kidűtött mellette igyekszik a sárkányölő Szent György lovag pózában tetszelegni. Csakhogy a lepel alól kilóg a liberális lólab. Az embert a totális piac féregnyúlványává lefokozó Egyesült Államok, Alabama államának Legfelsőbb Bírósága előcsarnokából – egy 2003-as hír szerint – eltávolították a Tízparancsolat mintegy két és fél tonnás emlékművét, míg Kanadában állítólag a karácsony megnevezést kísérik meg letiltani az ünnepi üdvözlőkártyákról.

NOS HÁT, ÚJRAMISSIONÁLNI Európát, ahogyan II. János Pál fogalmaz. De hogyan? Ilyen eszköztelenül? Miközben sem ízesítő „sóvá”, sem pedig „hegyre épített várossá” nem igazán sikerül lennünk? Megmaradva így, véka alatt pislákoló mécsesnek? Kérdem tisztelettel: nem előbb magunkon kellene kezdenünk a missziót? Őszintén szólva, ez is olyan félelmetes vállalkozásnak tűnik olykor, mint ama mesebeli szegénylegénynek megküzdeni a hétfejű sárkánnyal... Ámbár, ha jól meggondolom, neki sikerült, állítólag...

EGYÉBIRÁNT PEDIG, lehet, hogy az a sárkány nem is valódi, s tényleg csak papírból van... Ha ezt hinni mernénk – amint megmondatott – nem hogy egy hegyet, de akár magát az öreg Európát is kibillenthetnénk a kátyúból, melybe velünk együtt megrekedt.

MUHARI ISTVÁN

„Tiszteld az Urat vagyondból és egész jövedelmed legjavából, akkor bőségesen megtelnek csűreid, és must árad sajtóidból.” (Péld 3,9-10)

Júliusban napról-napra gyönyörködhetünk abban, hogy a búza érik, a határ szőkül, aranylik, a kalászkok megtelnek életadó magokkal. Aratás idején a föld, meghálálja, Isten kegyelméből, a mi emberi munkánkat.

Ahogy a búzamazag a benne elrejtett életadó csírát, tápláló erőt nem magának tartja meg, hanem odaadja magát az embernek, az ember táplálására, úgy kell mi is önmagunkat Istennek odaszánjuk. A telt búzagalász meghajol az aratás Ura előtt, mi sem állhatunk meg Urunk előtt fennhéjázva, öntelten, büszkén, fejünket, orrunkat fennhordva. A szentíró is arra buzdít, hogy tiszteljük Istent, azaz feltétlenül bízunk Benne, és alázattal közeledjünk felé. Ha érett kalász életünk van ez nem a kalász érdeme, nem a mi érdemünk, hanem a növekedést adó, az érlelést adó, a minket tápláló, őriző és vezető Urunké, Istenünké.

Őt nem lehet semmibe venni, mikor annyi jót ad és adott, de nem lehet lefizetni sem, jó cselekedetekkel vagy adományainkkal; nem lehet Őt büszkén, csak önmagunkban bízva, önmagunkkal dicsekedve, önmagunk javaival kérkedve tisztelni. Istentiszte-

A LÉLEK CSENDJE

Hálából adakozni

letünkhöz hozzátartozik a hála és a hálából fakadó viszonzszeretet kimutatása, adakozással.

Azzal tiszteljük leginkább Urunkat, amikor másoknak, másokon keresztül adunk a magunkéból, amikor abból, amink van, szívesen, önzetlenül, szeretetből adunk. Ha a gyülekezet fenntartásáról, építéséről van szó, akkor Isten iránti hálából adakozunk, nem adót fizetünk, hanem hálával adózunk, nem ímmel-ámmal, nem zúgolódva, nem szűkkeblűen adunk jövedelmünkéből, hanem örömmel, „a legjavából”. Ha virágot viszek a templomba, hálából a legszebbet szakítom le kertemből, ha szeretetvendégséghez járulok hozzá, a legnagyobb csirkémet viszem el, a legfrissebb tojásaimat, a legszebb őrlésű lisztet, a legfinomabb boromat, a hamisítatlan pálinkát, a legfinomabb süteményemet ajánlom fel. Nem dicsekvésből, hanem hálából, nem azért hogy engem, munkámat dicsérjék, hanem azért, hogy a Teremtőt és Gondviselőt áldják érte. Nemcsak azért a legjavát, mert az embertársaimat tiszteltem, szerettem, hanem azért, mert így tiszteltem Istenemet. Aki tiszta szívből tiszteli őt adományokkal, azt azzal áldja meg, hogy még többet ad neki, áldását bőséggel osztogatja neki.

Amit becsületesen, lelkiismeretesen, örömmel és hálából Istennek adunk, azt Ő többszörösen, többször is visszaadja. Az istenfélő ember nem éhez, nem szomjazik, Isten kirendeli neki a mindennapit és mindig van mihez nyúljon, mindig adatik neki annyi, hogy a rászorulóknak is jusson abból.

Ha szívesen rászánjuk pénzünket ruházkodásra, lakásépítésre, kényelemre, utazásra, vakációzásra, kikapcsolódásra, sajnálnánk költeni Istenre, a gyülekezeti építésre, szeretetszolgálatra, missziói tevékenységre? Ha Isten szűken mérne nekünk, nem háborodnánk fel, nem esne rosszul? Amikor mások velünk szemben szűkmárkúak voltak, igazságtalanul megrovidítottak, amikor hálátlanok maradtak, holott segítettünk rajtuk, akkor nem esett-e rosszul?

Istennek sem esik jól az, amikor nincs iránta annyi tiszteletünk, hogy jövedelmünkéből, vagyonunk legjavából nem adunk vissza Neki és övéinek, egyházának, szolgálóinak sem. Aki nem akar hálából adakozni, mert fél, hogy attól szegényebb lesz, az nem fog sem anyagilag, sem lelkileg gazdagodni, aki magánakvaló, aki csak magában bíz, aki csak magáért é, csak magának gyűjt, az az igazán szegény ember.

BALÁZSNÉ KISS CSILLA

HISZEM ÉS VALLOM

Kinek kell mennyei üzletkötő?

Naponta találkozni mindenütt koldussal, aki hol pénzért, hol élelemért könyörög. De mi mindannyian koldusok vagyunk! Kérünk valamit, ami – úgy gondoljuk – jár nekünk.

Éhes vagy? De nemcsak fizikai, hanem valami mélyebb elégedetlenség kielégítésére vágysz? Jézus mondja: Én vagyok az élet kenyere! Nem találsz az életed értelmét? Úgy tűnik, mintha sötétben tapogatóznál? Jézus mondja: Én vagyok a világ világossága. Elszomorodsz a hétköznapi pletykák, intrikák, acsarkodások miatt? Zavar, hogy kapcsolataid egyre sekélyebbek és érdekeltebbek? Jézus mondja: Én vagyok a jó pásztor, és a jó pásztor életét adja a juhokért. Belefáradtál már, hogy folytonosan váj arra a válaszra, hogy mi következik a földi élet után? Jézus mondja: Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbenem, ha meghal is él. Valóban így van ez, hisz rajta kívül egyetlen történelmi személy sincs, aki úgy áldozta volna fel saját életét, hogy embermilliók nyerjenek életet általa. Egyedül Ő a szabadító, az üdvösséget adó!

Isten Fia miért nevezetik Jézusnak, azaz Üdvözítőnek? (Heidelbergi Káté 29. kérdés)

Azért, mert ő minket minden bűneinkből üdvözít, és mert üdvösséget másnál sem keresni nem kell, sem kapni nem lehet. Követeld Őt magadnak! Isten mindenkinek ajándékként adja minden idő végéig, mert „Nincsen senkiben másban üdvesség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk” (Csel 4,12). Nem lehet az üdvösséget pénzen, vagy baráti mosollyal megvásárolni. Nem adják azt hitelre sem! Aki hisz, aki ki mer állni mellette, aki mennyei boldogságot kíván mellette, annak ingyen, házhoz jön. Szívedben veled együtt lesz!

Am nem mindenki kívánja a bérmentes, de kamatozó barátságát, elvégre sokan csak mesés alaknak tartják. Inkább más, keletibb, füstölő pálcikás, nagypocakos barátot vagy éppen ablakra vagy falra festett ókori példaképet akarnak. Hisznek-e hát az egyedül üdvözítő Jézusban azok, akik a boldogságukat és üdvösségüket a szenteknél vagy önmaguknál vagy

másutt keresik? (HK 30. kérdés) Nem, mert noha dicsekszenek is ezzel, de valójában tagadják az egyedüli üdvözítő és megváltó Jézust. Mert vagy Jézus nem tökéletes Üdvözítő, vagy akik ezt az Üdvözítőt igaz hittel elfogadják, azoknak mindent öbenne kell bírniuk, ami az üdvösségre szükséges.

Szótárak szerint a szent szó a tökéletesség fogalomkörébe tartozó személyek, dolgok és fogalmak jelölésére használatos, válásos kifejezés. Úgy a katolikus, mint az ortodox vallásban, mind a liturgiában, mind a hit személyes megélésében fontos szerepet kap a szentek tisztelete és a velük való kapcsolattartás. Ebben a kontextusban a szentek azon megholtak, akik az adott keresztény közösség hite szerint üdvözültek. De ki szerint üdvözültek? Nem Jézus Krisztus által? De igen! Akkor miért keresnénk oltalmat náluk? Olyan ez, mintha egy eredményes üzleti egyezség érdekében nem a cég vezetőjével akarnánk tárgyalni, hanem lefizetnénk a titkárnót, aki majd bájjával kellenek megfőzze főnökét. Nem, ez nem helyes, de legfőképp nem becsületlen! Felesleges nekünk az üdvösséget és az Istennél való közbenjárást másnál keresnünk.

Nem helyettesítheti Jézus Krisztust senki! Pál apostol erről így vall: „Egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.” (1Tim 2,5)

ORBÁN LEVENTE

HAGYOMÁNYTEREMTŐ KEZDEMÉNYEZÉS

Lelkészerkezet, családi közösségben

Június 10-én tartották a Temesvári Egyházmegyéhez tartozó Krassó-Szörény és Temes megyei lelkipásztorok negyedévi lelkeszerkezetét, melyet több szempontból is rendhagyónak nevezhetünk.

Az értekezlet nem a templomban vagy a tanácsteremben volt, hanem Szűcs Ottó lelkeszerkezet elnök újszentesi parókiájának csodálatos kertjében. Az értekezlet során Fazakas Csaba esperes igehirdetésén kívül, amely az IPT 4,10 alapján történt, nem hangzott el semmilyen vitaindító előadás. Részt vettek az értekezleten a lelkeszerkezetek és a fiatal lelkeszek gyermekei is – szám szerint nyolcan. Ők külön „értekeztek” a parókia nagy parkosított kertjében különböző játékokkal és játszási lehetőségekkel. Abban már nem volt semmi rendkívüli,

Családi együttléte rendhagyóvá az értekezletet

hogyan Kovács Zsombor temesvári evangélikus lelkes is részt vett az értekezleten, mert ez gyakran előfordul. Az is ritkán fordul elő, ami erre az összejövetelre volt jellemző, hogy egyetlen parókus lelkes sem hiányzott az értekezletről.

Az értekezlet témája egyébiránt a lelki gondozás volt, amelyet Fazakas Csaba körlevelében tizennégy pontban foglalt össze, amelyet aztán alaposan átrágott a lelkesi kar, különös tekintettel a lelkipásztorok lelki gondozásának fél évszázada hangoztatott és sürgetett szükségességére, amelyre a két nyugdíjas lelkes: dr. Higyed István és Makay Botond is emlékeztetett, de amiben előrelépés eddig nem történt.

A téma kifejtése tovább tartott a fehér asztalnál is, melyet szintén a parókia zöldövezetében terítettek meg. A lacikonyhán az „esperes-konyhamester” mellett a kukta szerepét Ica néni, Makay tiszteletes felsége vállalta „főállásban”, a gyülekezet derék asszonyai mellett.

Hogy most az eredetileg két egyházmegyére (az aradi és temesvári) tervezett értekezlet miért nem jött össze, a valamikor egyetlen egyházmegye szétválasztásának tízéves évfordulóján, ne firtassuk, hanem örvendjünk annak, hogy „közfelkiáltással” elhatározták, hogy érdemes folytatni a lelkescsaládok értekezletét.

SAK MÁRY KÁROLY

Az újszentesi parókia kertjében tartották a Temesvári Egyházmegye lelkeszerkezetét

Fazakas Csaba esperes a lacikonyhán is magához ragadta a kezdeményezést. Mellette a kukta szerepét betöltő Ica néni

Tizennyolc év a vallástanárképzésben (VI. rész)

Váradon nem a vallástanár-jelöltek, hanem más szakok hallgatói közt lehet szélesebb érdeklődési körűeket találni. Szomorú, ha a felvételi vizsgán folyó beszélgetésben csak úgy mellékesen rákérdez a tanár a magyar- vagy a világirodalom egy-egy jelesebb szerzőjére, vagy művére, a vizsgázó pedig öntudatosan kijelenti, hogy soha sem hallott róla, „mert nem volt kötelező olvasmány”.

Elképesztő, hogy ha egy történelmi eseményt vagy társadalmi jelenséget annak az irodalomban, zenében, képzőművészetben található tükröződésével próbál szemléltetni az előadó, a hallgatók pedig a homlokukhoz illesztett mutatóujjukkal jelzik, hogy tanárukat ezért hülyének tartják. Szeretném, ha a kedves olvasó inkább nekem adna igazat: ha valaki műveletlen, az nem csupán az ő hibája, szorgalommal pedig meggyógyítható ez a betegség. De ha valaki dicsekszik vele, hogy ezt sem tudja, azt sem tudja, de meg sem akarja tanulni, az már gyógyíthatatlan nyavalya. Vajon meddig, hány nemzedéken át tart még annak a proletkultus nevelésnek a hatása, amely ezt a jelszót sulykolta az emberekbe: „a

műveltség rút kispolgári csökevény, a munkásosztály büszke a tanulatlanágára!”

Nyelveket, bölcselést, társadalomtudományokat, pedagógiát, teológiát, de közgazdaságtudományt, szervezést és irányítást, képzőművészeteket, zenét is oktató egyetemen az újabb „átjárhatósági” szabályok jóvoltából egyedülálló lehetőségek nyílnak sokoldalú általános műveltség elsajátítására. Kezdjük azzal mindannyian, hogy vegyük észre: Isten teremtett világában nem lehet mesterségesen erőszakkal szétválasztani élőket és életteleneket meg az embert: minden mindennel összefügg a Teremtés és Gondviselés örök rendjében; a bűneink miatt hiábavalóság alá vetett teljes világ pedig reánk: Isten fiainak megjelenésére vár, hogy Isten egyszülött Fiának engedelmeskedve, szorgalmas munkával tegyük ismét elhívásához méltóvá.

Léteznek viccesnek szánt tanári szövegek. Minden elsőéves számára újdonságként hatnak. Bizonyos idő után azonban a szerző is kénytelen belátni, hogy okosabbat kell kitálatnia. Mert hát van némi különbség a derű és a neveltségesség között.

Nem lehetek kivétel. Magam is szoktam a legelső órán mondogatni, hogy szóbeli vizsga lesz januárban, ezen pedig semmi mást nem kérek, csak az előadások során elhangzott vic-

ceket. A halálosan komoly képpel kilátásba helyezett fenyegetés mögött persze van igazság is. A tananyagot el lehet sajátítani a jegyzet vagy tankönyv formájában kiadott összefoglalóból; magyar, angol, német, francia, román nyelvű kiadványok kézbevétele, elolvasását ajánlom már a tanév elején; vizsgákra készülő, dolgozatot író diákoknak ma már leggyakrabban használt forrása pedig a világháló. Egyetlen dolgot azonban nem helyettesíthet sem könyvtár, sem internet: a tanárral való személyes kapcsolatot. Ugyanazt a leckét párhuzamos osztályokban sohasem tanítja meg pontosan azonos szavakkal a középiskolai oktató; egy vasárnap három faluban szolgáló lelkipásztor ugyanazt a prédikációt akkor sem mondja el pontosan egyformán, ha a szövegtől jöttányit sem tér el. Mert a prédikáció is a hangzó Igének, a Szentlélek munkálkodásának, a lelkipásztor műhelymunkájának és szószéki szolgálatának, valamint a hallgató gyülekezet befogadásának együttes eredménye. Minden iskolai órának, egyetemi előadásnak (a szemináriumoknak és gyakorlatoknak pedig különösképpen) tanáron és diákon egyaránt múlik az eredményessége.

PÉTER MIKLÓS

PASARÉTI KÓRUSLÁTOGATÁS, VÁRAD-ROGÉRIUSZON

Éneklő egyház

A pasaréti Palló Imre énekkar fellépése a várad-rogériuszi templomban. Hozzáértéssel és lelkülettel szólaltatták meg a különböző kórusműveket

„Nem hagyjak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn 14,18) Jézus szavai bátorsággal töltik el a tanítványok kis seregét. Jézus jelenléte, látogatása mindig fellelkedést, megerősödést eredményez. Ígéretének nagy áldása egy másik kijelentésében válik még nyilvánvalóbbá, miszerint az Ő Lelke lakozást vesz a hívő emberben. Jézus, a hívő keresztyén emberek szívében lakozva, ma is sokakat meglátogat.

Ez az amit mi is megtapasztalhattunk Nagyvárad-Rogériuszon május 24-25-én, amikor gyülekezetünkbe látogatott a Budapest-Pasaréti Palló Imre énekkar. Az a közösség, ami e két nap alatt megvalósult, a gyülekezet tagjai és a vendég énekkar tagjai között, igazolja Jézus szavainak aktualitását. Az énekkar, olyan csodálatos hozzáértéssel és lelkülettel szólaltatta meg a különböző kórusműveket, hogy lehetetlen volt nem álmélni és csodálni. Az élményt csak fokozták Cseri Zsófia karvezető rövid össze-

ző gondolatai, melyek által, még közelebb kerültünk lelkileg mindahhoz, amiről a kórus énekelt.

A vendég énekkar szolgálata során meghallgathattuk többek között Csomasz T. Kálmán: Szólj hozzám, Uram; Ecsedy Aladár: Uram, Te jól ismeresz engem; Heinrich Schütz: Jézusé a dicsőség; Ákom Lajos: Bartimeus című zeneszámait, valamint több zoltárfeldolgozást is.

Úgy a szervezők, mint a résztvevők nevében, egyaránt mondhatom, hogy ez a hétvége a kölcsönös feltöltődés és örvendezés alkalma volt, amikor is, mint már annyiszor, ismét beteljesült Jézus ígérete: „Nem hagyjak titeket árván, eljövök hozzátok.” (Jn 14,18)

Köszönet illeti a Rogériuszi Egyházközséget és a megyei önkormányzatot az anyagi támogatásért, valamint Vilidár Andreát, hogy képeken megörökítette számunkra ezeket a szép pillanatokat.

SZABÓ ÁRPÁD CSABA

Egyházmegyei gyermeknap Hidalmáson

Vidám gyermekszívjav töltötte be a Zilahy Egyházmegye hidalmási központját, június 7-én. Tizennégy gyülekezetből, száznyolcvan gyermek és az őket elkísérő lelkészek, valóságos pedagógusok sereglettek össze az első alkalommal megszervezett egyházmegyei gyermeknapra. A nap első felében a gyerekek énekeket tanultak, majd csoportokra osztva meghallgatták és eljátszották Jerikó csodálatos bevételének történetét. Az ebédszünetet követően sportvetélkedőkben, ügyességi játékokban mérték össze erejüket a csapatok. A nap hősei fáradtan bár, de töretlen jókedvvel vettek búcsút egymástól, a felnőttek pedig elégedetten osztottak gyermekeik örömeiben. A főszervező: Szilágyi Zoltán lelkipásztor meglátása szerint is szükséges és érdemes folytatni az ilyen léleképítő és közösségformáló alkalmakat.

„A gyermek iránt mindnyájan felelősséggel tartozunk. A gyermek nem ezé vagy azé, a gyermek Istené, aki azt mindnyájunkra bízta és sorsát mindnyájunktól kéri számon.” (Ravasz László).

ANTAL ATTILA

Vidám gyermekszívjav töltötte meg a hidalmási egyházi központot

Szegényebbek lettünk...

...Egy ősi nagybányai, egyház- és templomépítő család sarjával, a régi nagybányai magyarok egészséges büszkeségével átitatott képviselőjével.

Szász Lajos bádogosmester 87 éves korában elindult minden élő utolsó földi útjára. Nem sokkal halála előtt került kezembe néhai Gyarmati Gábor, ugyancsak régi nagybányai családból származó presbiter egyháztörténeti füzete a 450 éves nagybányai református egyházközség történetéről.

Amikor az egyházközség 1945-1989 közötti korszakáról ír, az ateista-kommunista rendszer egyházpolitikáját összegezve, egyebek között így fogalmaz: „e nehéz kor-

ban a gondnoki teendőket”... – s következik a felsorolás. Az 1974-92-es időszakban említették Szász Lajos neve. Azok kedvéért, akik esetleg nem tudják, szabad legyen megjegyezni, e korszak nemcsak az egyházközségi gondnokságot, hanem az egyházmegyei főgondnokságot is jelentette számára.

Talán akad olyan kedves olvasó, aki megkérdezi, hogy egy ilyen tisztes kort megért ember életéből miért ezt a két tisztséget domborítom ki? Azért mert e „nehéz korszak” gyakorló lelkipásztoraként tapasztalatból tudom, milyen sokan fordítottak hátat az egyháznak, milyen sokan nem merték vállalni hitüket, még nyelvüket sem, milyen sokan nagy ívben elkerülték a templomot egy hamis ideológia rabjaiként!

(Nem csoda hát, hogy ma oly sokan tolonganak a damaszkuszi úton egyház- és nemzetmentő mezbe bújva.)

Nos, ezért tartom fontosnak e vonatkozásban példaként magunk elé állítani az elhunytat, hisz ő egy elkötelezett ember példája lehet ma is, aki nem személyi ambíciók és érdekek mentén, hanem egyháza és nemzete iránti felelősséggel vállalta és végezte azt, ami reá bízott. Ilyenek vezéregye lehet az élet alkonyán az apostoli bizonyoságtétel: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam” (2Tím 4,7).

Így lehet nyugodt lélekkel kilépni ez árnyékvilágból Kányádi szavai szerint: „Zuhoghat akár negyven nap és negyven éjjel, / Ha egy buboréknyi lelkiismeretfurdalás sem követi a bérkát”.

VARGA KÁROLY

ÖRZŐK A STRÁZSÁN

„Legyenek istenhívők és egységesekek”

Méder Árpád Czeglédi György-díjas presbiter (Nagyvárad-Rogériusz) „Mind a halál, mind az élet, amely hatalmában van, s amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.” (Péld 18,21).

ELŐHANG. Csaknem kerek évtizede, hogy Sárospatakon a Kárpát-medencei presbiteri konferencián összehozott a sors szele Méder Árpáddal. Kapcsolatunk azóta elmélyült, többször is megfordultam nála. Személyében sokoldalú, választékos beszédű, minden rendű dolgaiban alapos és állhatatos embert ismertem meg, aki szeretetre méltóan puritán életvitelt folytat, s bár sok fajta testi nyavalyával küszködik, szelleme túl a nyolcadik X-en is friss és eleven. Íróasztala láthatóan súlypontja lakásának, melkének egyaránt: iratok, könyvek, megválaszolásra sorba rendezett levelek. Mint mindig, most is kedvenc asztala elé ült, hogy élete felől megnyilatkozzék. Jövetelemre két elsárgult, régi egyházi dokumentumot készített elő gondosan: egykori confirmációs emléklapját 1941-ből, valamint házassági levelét 1955-ös dátumozással. Mindkettőt szeretett vallás-tanára és lelkésze, László Dezső hitelesítette aláírásával, akinek jelentős szerepe volt az ifjú lelki útrabocsájtásában...

GYERMEK- ÉS IFJÚI ÉVEK, KATONÁSKODÁS. Méder Árpád 1926. február 7-én született Kolozsváron. Édesanyja római katolikus vallása ellenére, mind az öt gyermekét reformátusnak keresztelte. A család a Farkas-utcai templomhoz kötődött. Árpádot szülei, az elemi iskola évei alatt hegedülni taníttatták. Elemi után a Református Fiúgimnáziumba iratták be, ahol erős református szellemiségű nevelést kapott, s ahol fiútestvérelével együtt aktívan részt vett a cserkészmozgalomban.

A középiskola után, 1945-48 között a dési Tanfelügyelőség kérésére missziói munkát végzett szórványközségekben. Tanítóskodik, kórusmozgalmat szervez, s mint lévita igét is hirdet. A lelkész ugyanis jószerével csak temetni járt le a szomszédos Cegeről, Wass Albert szülőhelyéről. 1948-tól katonáskodik, előbb Orsován, onnan azonban, mint politikailag „megbízhatatlan elemet” a Prut mellé, a szovjet határ „átnevelő” hatású körzetébe helyezik át. Innen szerel le 1951-ben.

EGYETEMI ÉVEK, CSALÁDALAPÍTÁS. Barangolásainak, természetszeretetének köszönhetően, nem kevésbé dr. Tulogdi János természettudós polihistor tanára ösztönzésére gyönyörű pályát választ: beiratkozik a kolozsvári Bolyai Tudományegyetem geológiai szakára.

Méder Árpád

Tanulmányai mellett hegedül az intézmény zenekarában és közben megismerkedik leendő feleségével, László Liviával, aki a filológia karon szintén az egyetem hallgatója, s maga is énekel. 1955-ben az egyetem elvégzése után, összeházasodnak. Azóta együtt élnek, jóban-rosszban immár 53 éve. Két gyermekük és három unokájuk van.

A GEOLÓGUS AZ ÉLET DELÉN. Az egyetem után minisztériumi kinevezéssel dolgozik az Élesd-Kesztegi Bányavállalatnál, majd onnan Nagyváradra kerül a frissen megalakult bányatrüszthöz. Itt kap lakást, máig ebben él hű feleségével, Livia asszonnyal. Komoly szakmai eredményei vannak: a berettyószéplaki bitumenes kőolaj és az almásvölgyi barnaszéntelemek feltárási munkálatai, illetve ennek tervei az ő nevéhez fűződnek. Gyakran kell leszállnia a tárnák mélyére, ahol az összeszedettség, a körültekintő fegyelem több mint ajánlatos, hiszen életek függhetnek rajta. Ez pedig iszonyú felelősséget ró vállaira... 1984-ben kordkezezménnyel vonul nyugdíjba, épp a fokozott munkaköri veszélyeztetettség okán.

A GYÜLEKEZETI EMBER. Váradra kerülésekor lakókörzeties tagozódik be a nagyvárad-réti gyülekezetbe, Bottyán Gyula tiszteletes idejében. Feleségével aktívan működnek az énekkari mozgalomban. A Rogériuszi Egyházközség megalakulásakor választják presbiterre, Fazakas Sándor lelkészéje alatt. A templom építéséhez fizikai munkával is hozzájárul. Még presbitersege előtt, Goron Emiliával karöltve dokumentálja a felszámolásra ítélt olasi temetőt. Az ő javaslatára gyűjtötték össze és mentették meg az 1848-49-es honvéd-hősök sírköveit, hamvaikkal együtt, melynek közvetlen munkálatait a temetők szakavatott ismerője, Kordics Imre irányította.

1994-ben megválasztják a Bihari Egyházmege főgondnokává, ezzel egyidejűleg egyházkerületi igazgatótanácsi tagságot nyer, sőt elnyeri a Gondnokok Kollégiumá-

nak elnöki tisztét is. Ezt követően Tőkés László püspök úr indítványára tagja lett a kolozsvári Teológia kuratóriumának. Tisztségét mandátuma kitöltéséig viselte.

2007-ben Czeglédi György-díjjal tüntették ki.

UTÓHANG. Nos, ez ő, Méder Árpád geológus, eminens presbiter gazdag életútja dióhéjban. Kicsit még faggatni próbálok: természettudományos kötődésű értelmiségi szakemberként, hogyan látja az egyház szerepét, jövődó helyzetét a harmadik évezredben? – Nehéz kérdés – mondja, némi tünődés után, de belátom magam is, lehetetlen ezt a kérdést most körüljárni, hisz máris kifutottunk az időből, meg aztán fársztani sem szeretném túlságosan. Így hát marad a villámkérdés: mit üzen az ifjabb nemzedéknek? – Legyenek istenhívők és egységesekek – mondta – tartózkodjanak a szektáktól és éljenek mindenkor az erkölcsök szerint. Egyszóval: Tartsák be a Tízparancsolatot!

* * *

Vágjuk itt el a „szalagot”, hisz ennél tömörebbet úgysem lehetne mondani. Isten gazdag áldása kísérje Méder Árpád testvérünket és tartsa meg őt még további hosszú éveken át, kedves felesége, gyermekei és unokái örömeire. Valamint – tegyük hozzá – a mi örömünkre is!

MUHARI ISTVÁN

Felhívjuk a 2007-ben Czeglédi György-díjjal kitüntetett presbiter testvéreink figyelmét, hogy az ünnepi aktus során kézhez kapott okleveleik nincsenek ellátva az egyházkerületi főhatóságok kézjegyeivel. E technikai mulasztást pótolandó, kérjük sürgősen juttassák el okleveleiket alulírott szövetségi sajtóreferenshez, az Illyés Gyula Református Könyvesboltba, hogy azokat szervezetten, lehetőleg egyszerre tudjuk átadni aláírás végett az illetékeseknek. Az aláírt diplomákat ugyancsak a könyvesboltban vehetik majd át, a Presbiter rovatban közzétételre kerülő időponttól kezdődően.

Köszönjük szíves megértésüket!

MUHARI ISTVÁN

ÉRTESÍTÉS

Örömmel tudatjuk a testvérekkel, hogy május 17-én a marosvásárhelyi vártemplomban megalakult az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége, az alábbi elnökséggel: elnök: Bátor Endre (a Farkas utcai templom főgondnoka, Kolozsvár), alelnök: Pályi József (Alsóvárosi templom, Marosvásárhely), titkár: Balla Árpád (Kolozsvár), elnökségi tagok: Vincze Zoltán (Székelyudvarhely), Fazakas József (Rákodsi Egyházközség, Vajdahunyadi Egyházmege).

Isten gazdag áldását kérjük a testvéri szövetség életére és munkájára!

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöksége

Kedves gyermekek, ifjak!

Ismét jelentkezik a gyermekoldal, folytatva királyaink történeteit. Szerezhettek néhány játékkötletet, és ifjúsági rendezvényekről szóló beszámolókat is olvashattok.

KURTA-TÓTOS BEÁTA

Játsszunk, de mit?

Itt a nyári vakáció, ami elég hosszú ahhoz, hogy játsszunk valamit a szabadban is. Íme néhány ötlet kirándulóknak, táborozóknak:

Botdöngető (5-15 fő részére): A réten leszúrt bot (labda, hátizsák) köré áll a csapat, egymás kezét erősen megfogva. Mindenki elkezd hátrálni, ezzel akadályozva meg, hogy társa elérhesse a botot. Ahol a kör szétszakad, onnan a két játékos kiszáll.

Kakasviadal (2 fő részére): A két szemben álló játékos fellábon ugrálva próbálja a másikat vállal (karral) úgy meglökni, hogy az kénytelen legyen a másik lábát is letenni.

Kigubancolódás (10 főtől játszható): A csoport tagjai összetömörülnek és csukott szemmel keresnek két-két kezét, melyet a játék folyamán el nem engedhetnek. A játékvezető utasításai szerint most már nyitott szemmel megpróbálják az embargubancot láncá alakítani átlépéssel, átbújással, tekeredéssel.

Labdajátékok (6 főtől játszható): A focin kívül jó – bár nem nadrágmentő – a pókfoci, csak kaput kell rögtönözni négy hátizsákból. A röplabdaháló – vagy azt jelképező kifeszített kötél – gyorsan felállítható két fa vagy rúd közé, és a pálya kijelölése sem gond, ha elegendő hosszúságú madzag van nálunk, melyet a játéktér négy sarkán feszítünk ki.

Nyomkövetés (1-20 fő): A csapat egy tagja induljon előre jó negyed órával a többiek előtt és készítsen a természetben található anyagokból jeleket: megcsomózott fűszálak, egymásra tett kövek és ágak, szabályosan elhelyezett termések, ággal átszúrt levél. A többiek a jelzéseket keresve követik a nyomkészítőt.

Gyermeknap, Temesváron

Május 31-én a temesvári belvárosi gyülekezetben másodikjára szerveztünk gyermeknapot. Közel 20 gyermekkel tölthettük együtt, ezt a különleges napot. A sok szép gyermekéneket egy bibliai történet követte, ezzel is támogatva bibliaismeretüket és érdeklődésüket Jézus Krisztus iránt.

Idén József személyével ismerkedhettek meg a gyerekek. Megtanulták, hogy mindenkinek van ajándékba kapott talentuma, (jó képessége) amit bölcsen és Istennek tetszően kell felhasználni. Megtanultunk egy bibliai aranymondást is, amit szívünkbe zárva hazavihetjük: „De az Úr Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett” (1Móz 39,2). De nemcsak az Úr volt Józseffel, hanem József is figyelt Isten szavára.

A kézimunka, játssz, jókedv sem maradt el, és az ajándékosztás sem. Június 1-jén az istentisztelet keretében a gyülekezetet is megörvendeztették a gyerekek a tanult énekekkel és az aranymondással.

Nyáron gyerekétörtört szervezzük Kladován (Arad megye), augusztusban a Vakációs Bibliahétre kerül sor, ahová ismét szeretettel várjuk gyülekezetünk legifjabb tagjait.

ILLYÉS SZERÉNA, IKE-TAG

IV. Béla uralkodói díszben, korabeli ábrázolás

IV. Béla

Ismerkedjünk meg a Béla nevű királyok harmadik hírességével, IV. Bélával. II. Béláról tudjuk, hogy fő jellemzője a vaksága volt, III. Béla majdnem bizánci császár lett, IV. Béla pedig a második honalapító a tatárjárás után.

64 évével rendkívül hosszú életű uralkodónak számított az Árpád-házi királyok között. Apját, II. Andrást királyt követte a trónon. Politikai ideálja az első Árpádok korlátlan hatalma volt, célja pedig III. Béla kora dicsőségének visszaállítása.

1240 végére félelmes katonai erővel rendelkező mongol seregek érték el az ország keleti határait. A király már korábban is tudott a tatárok készülődéséről, mivel Julianus

IV. Béla menekül az öt üldöző tatárak elől

„Öt dicsérni gyönyörűsége” (Zsolt

A zsolttáros szavai nem üres szavak, hanem átélte, megélt valóság lett számunkra, akik részt vehettünk május 25-én a Temesvár-Belvárosi templomban tartott ifjúsági istentiszteleten, és az azt követő vidám együttlétlen.

A temesvári és az Arad-Mosóczi ifjesek énekekkel álltak a gyülekezet elé. A középpontban Isten hozzánk szóló Igéje állt. Sámson történetén keresztül felhívta Urunk figyelmünket arra, hogy gyenge pontjainkon próbál a „nagy ellenség” megfogni és megbilincselni. Ráébredhettünk arra, hogy vannak gyenge pontjaink, és a kísértések

barát a volgai magyarok felderítésére szervezett expedíciója alkalmával, 1235-ben hallott a tatárok hódító terveiről.

A mongol csapatok három irányból törtek be az országba. Béla erős sereget gyűjtött: talán 80 ezren lehettek, főként zsoldosok. Április 11-én, kora reggel az ellenfél teljes serege rátámadt a magyarokra, akiknek nagy része akkor még aludt. Kálmán herceg, Ugrin érsek és a templomos lovagok hősiessé harcoltak, ám a mongolok túlerőben voltak. A magyarok menekülni kezdtek, ám a biztonságosnak vélt táborból nem lehetett kijutni; maga a király és Kálmán herceg is csak a híveik segítségével tudtak megmenekülni.

IV. Béla és a családja az Adriai-tenger partján fekvő Trau várban talált menedékre. A muhi csata után pár nappal a tatárok elfoglalták Pestet, hatalmas mészárlást rendezve. Télen a tatárok a hideg időjárás miatt átkeltek a befagyott Dunán, és erőfeszítéseket tettek hogy tatár szokás szerint kézre kerítsék az uralkodót is. Kádán bele is kezdett Trau ostromába, ám 1242 tavaszán a mongol sereg váratlanul elvonult, romba döntött országot hagyva maga után.

A visszatérő király a továbbiakban konfrontáció helyett megegyezésre törekedett az ország nagybirtokos nemesseivel. Korszerű kővárakat építtetett, birtokadományával erre ösztönözte alattvalóit is. 1247-ben, egy újabb tatár támadástól tartva a király Pest lakosságát a Várhegyre költöztette át, megalapítva ezzel a későbbi Budát.

A másik tanulság, amit IV. Béla leszúrt a tatárjárásból, a nehézlóvaság hatékonysága volt. A király arra kötelezte a városokat, hogy meghatározott számú lovagot állítsanak ki háború esetén. Szintén védelmi célokat szolgált a kunok visszatelepítése az országba.

A tatárjárás során az ország lakosságának jelentős hányada elpusztult, ezért a király külföldi telepéseket hívott be az országba. 1247-ben szerződést kötött a Johannita lovagrenddel: a lovagok megkapták Szörénységet, Kunországot, valamint a Barcaság egy részét, cserébe viszont kővárakat kellett építeniük, benépesíteni a nekik jutott területeket, és lovagokat kiállítani a király hívására. A szerződést a johanniták azonban nemigen tartották be, ezért a király 1260 felbontotta azt.

IV. Béla 1270. május 3-án hunyt el. Utóda fia, István lett, V. István néven.

is csak úgy zúdulnak ránk mindenfelől, hogy az Istentől való eltávolodásra bírjanak. Luther Márton szavait vésztük eszünkbe: „nem tehetünk arról, ha elrepül fejkünk felett egy madár, de arról igen, ha fészket rak a fejünkre”.

A jó hír is elhangzott: ha kísértésekben vagyunk vagy, ha már elesztünk, mint Sámson, Istentől kérjük a szabadítást és szerető Atyánk megszabadít. Istentisztelet után az ifjúsági termekben alkalom adódott beszélgetésre, éneklésre, de nagy sikere volt az asztali-teniszezésnek és a csocsózásnak is.

MÁRTON SÁNDOR, IKE-TAG

TOLLVONÁS

Átvilágítás

A modern orvostudomány hála, napjainkban szinte minden betegséget gyógyítani lehet. Az egyik legsúlyosabbika a daganatos betegségek – közkeletűbb nevén: a rák – különböző fajtái. Ez a betegség ma még szinte gyógyíthatatlan, mégis azoknál, akiknél idejében felfedezik a rákos sejteket, a rosszindulatú daganatot, van remény, hiszen a kór korai felismerése már maga egy lépés a gyógyulás felé.

Hogy fel lehessen ismerni a betegséget, feltétlenül szükség van az emberi test átvilágítására. Az átvilágítás szónak van azonban egy másik értelme is. Átvilágításnak nevezzük napjainkban azt a cselekményt, amikor valakinek a múltját, az erről fellelhető iratokat átnézik, hogy kiderüljön tiszta ember-e az illető, vagy a múltban, a kommunista titkosrendőrségnek és rendszernek volt-e a kiszolgálója?

Milyen találó az átvilágítás szó használata ebben az esetben is! Mert az eljárás ugyanaz, mint a daganatos betegség kapcsolatában. Tudnunk kell, kik azok az elősködők, romlást okozó emberek, akik jelentéseikkel, besúgó múltjukkal életüket, családokat, közösségeket tettek tönkre. Nem mások ők, mint a társadalomban élő, rajta élősködő „daganatok”, aiktól mindenképpen meg kell szabadítani magyar közösségünket, mert ha nem, romlott életükkel csak tovább fertőznek. A

társadalom, közelebről: magyar közösségünk csak akkor válik, válhat egészségessé, ha ezeket a beteg és beteges embereket felismeri és „kioperálja”.

Ahogy egy test nem élhet úgy, ha az alattomos, rejtőzködő kórt nem ismerik fel, és nem kívánják gyógyítani, úgy magyar közösségünknek is fel kell ismernie az alattomos, rejtőzködő embereket, akik csak rontják, betegítik az amúgy is meggyengült identitású közösségünket. Fel kell ismernie, ha egészséges akar maradni, ha életben akar maradni. És teljesen mellékes, hogy orvos, lelkipásztor, tanár, ügyvéd, napszámos, stb. a fertőzött, a romlott ember. Aki a kommunista múltban (vagy a jelenben?) besúgó, alattomos méregkeverő volt, azt az embert minden tétovázás nélkül félre kell állítani.

Segítsük azokat, akik veszik a fáradságot, és mindannyiunk érdekében utánanéznek, kik voltak személyes árulók, kik voltak közösségünk árulói. És nem csak segítségük, de legyünk olyan értelmes emberek, hogy tudjuk, az árulóknak, besúgóknak nincs helye közöttünk, hogy mi is meg tudjuk különböztetni egymástól az egészséges és a beteges, a nemzetépítő és a nemzetáruló magyarjainkat.

Meg kell tisztítani tőlük közösségünket, persze csak akkor, ha egy egészséges jelent és jövőt akarunk magunknak. Megtisztulás nélkül pedig nem lehet tiszta jövőnk, mert csak tiszta emberekkel lehet jövőt építeni!

NAGY JÓZSEF BARNA

(A szerző a nagyváradi Cigánymissziós Központ vezetője.)

OLVASÓLÁMPA

Kell a táplálék

Azt tartják a lelkipásztorok – és joggal –, hogy hosszan prédikálni, lassan ízekre szedni az igét, vissza-visszatérni egy-egy gondolathoz, nem olyan nehéz dolog. Akkor érezzük a feladat súlyát, a mondanivaló sokfelé ágazását, ha szűk időkeretet szabnak az igehirdetésnek, ha néhány sorban kell magyarázni, leírni egy-néhány fontos gondolatot a megadott igeverstről.

Tisztelen Balászné Kiss Csilla munkáját, aki immár több, mint tíz éve, kéthetente lelki táplálékkal látja el lapunk olvasóit. Fontos feladat ez és próbáratevő, hisz vannak emberek, akikhez más igei üzenet nem jut el csak az újságon keresztül. Úgy kell írni, hogy mindenki megtalálja benne az ízlése, igénye és szüksége szerinti eleget. A szerző kitűnő érzéssel szólítja meg az áhítozókat és néhány mondatnyi tarsolybavalót ad mindenkinek.

Bevallom, az én ötletem volt, hogy a Harangszó-füzetek könyvsorozat negyedik darabjaként kötetben is jelentesse meg válogatott áhítait, hogy örömet szerezzen a mai futó világ rohanó emberének, közöttük is azoknak, akik szükségét érzik, hogy olykor-olykor megálljanak és erőt gyűjtsenek a további utakhoz.

Így született meg közös erőfeszítéssel ez az évtizednyi munkát összefoglaló próbáló válogatás. Most csak újszövetségi igékhez kötődő magyarázatokat gyűjtött egybe. Gondolom egy Ószövetségre koncentrálnó kötet még benne van a szerző-

ben. A magyarázatok nem a megjelenés sorrendjét követik, hanem a bibliai könyvek elrendezése szerint szerkesztettek egybe.

A bibliamagyarázatokat ismertebb és kevésbé ismert vers egészíti ki, mintegy beépülve a könyvbe és ráerősítve a szerző igei mondanivalójára, egyúttal alkalmat adva arra is, hogy bármely gyülekezet templomi ünnepélyén igényes verseket szavaljanak.

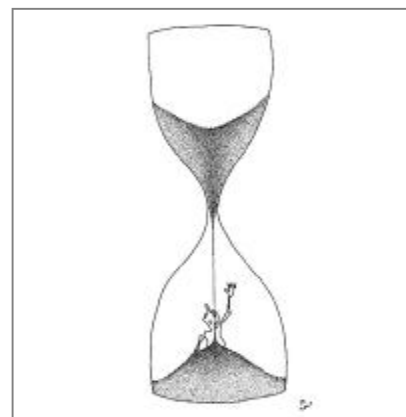
Külön kiemelném az illusztrációkat. A fedőlapon a Harangszó nagy öregjének, Radványi Károlynak az érmihályfalvi református templomról készült metszete látható, mintegy jelezve a lelkesítő tiszteletét és szeretetét azok iránt, akiknek lelki istápolása rábízott. De tisztelges ez az öreg mester előtt is, aki alkalomról-alkalomra biztosított illusztrációt a Lélek csendje rovatnak.

A házastársához való kötődés jele a könyv belső illusztrációs anyaga. Balázs Dénes lelkipásztor Kalotaszeg szülöttje. Jó választás volt, hogy Vassy Erzsébet nagyváradi képzőművész kalotaszegi templomokat bemutató sorozata ékesíti. Érmihályfalva polgármestere, aki egyben Egyházkerületünk nagyabcsúlt főgondnoka, jegyzi az előszót a tőle megszokott meleg szavakkal és költőiséggel.

A könyv a Királyhágómelléki Egyházkerület és az Érmihályfalvi Református Egyházközség közös kiadása, mely a Bihar Megyei Tanács támogatásával látott napvilágot a Szent István Ábrahám Református Nyomdában, Nagyváradon. Kapható és megrendelhető az érmihályfalvi Lelkeszi Hivatalban, az Igazgatótanács könyvtárjában és az Illyés Gyula Református Könyvesboltban.

Dorla

FIRKA

Időkrízis

A. L.

GONDOLATOK...

...Az örökségről

Régiesen hagyaték, idegen szóval testamentum. Minden keresztyén ember legalább kettőről tud: Ó testamentumról és Új testamentumról. Ez a mi igazi örökségünk. A 39 Ó szövetségi könyv és a 27 Új szövetségi. Sok ez vagy kevés? Embere válogatja. A hitre jutottaknak elégséges, mert mindent megtalálnak benne, ami az üdvösségre elegendő. Dehát akkor az üdvösség a mi örökségünk? Igen. A szabadulás élménye. Köztük a legnagyobbé, a halálból örök élet üdvösségébe való szabadulásunké.

Az örök élet a mi örökségünk? Igen, mert ezt adja nekünk az Örökkévaló Isten. Felvesz a maga örök életébe bennünket. Vele leszünk ott is közösségben. Végül is ezek szerint Isten a mi Örökségünk? Igen, ha idejében visszatálunk igei örökségünkhöz, az Ó és Új testamentumhoz, Bibliához és általa az üdvözítő Krisztushoz. A mi Örökségünkhöz.

KEREKES JÓZSEF

A HÚSÉG JUTALMA. A Harangszó év végi ajándékakciója, a Bookline támogatásával. Mintegy félszáz, nagy értékű könyvet sorsolunk ki tavalyi és idei szerzőink között. További részletek későbbi lapszámainkban.

bookline.ro
Erdélyi és magyarországi kiadványok legszélesebb választéka a világhálón.
Új és antikvár példányok.

BELSŐ TRIANON GYENGÍTİ A NEMZETET. Hazugságra, elhallgatásra nem lehet építeni a jövőt, az igazság viszont meghozhatja a nyugalmat és a biztonságot – többek között erről beszélt Tőkés László Dunavarsányban, a Trianon Emlékpark avatási ünnepségén. A püspök, EP-képviselő elmondta, hogy a trianoni diktátum jobbára ma is tabunak számít a politikai

Nemzeti tragédiánk ma is tabunak számít a politikai közbeszédben. Tőkés László EP-képviselő és Bóna Zoltán polgármester a dunavarsányi Trianon Emlékpark avatási ünnepségén

közbeszédben. Egyfajta belső Trianon gyengíti a nemzetet, öncsonkítás folyik, a felejtés, a térvesztés, a demográfiai hullámvölgy jellemzi a valóságot. A nemzetnek szüksége van az egészséges önvédelemre, szembe kell nézni a múlttal, és a tanulságok levonása után a kiút megkereséséhez elengedhetetlen egy nemzetstratégia kidolgozása. Ebben a határok feletti nemzetegyesítésnek, az autonómiakérdés tisztázásának hangsúlyos szerepet kell kapnia. A kormányok kezdeményeznie kell a tárgyalást ezen ügyekben az utódállamokkal – közölte Tőkés László. A június 4-i ünnepségen Bóna Zoltán, Dunavarsány polgármestere arról beszélt, hogy a településen magas számban élnek az elcsatolt országrészekről ideköltözött családok. Az emlékparkba székelykapun lehet belépni. Középen haranglábat állítottak fel, amely minden nap 16 óra 32 perckor megkondul, emlékeztetve a trianoni békeszerződés megkötésének időpontjára.

MEGHÍVÓ, A SZATMÁRHEGYI EGYHÁZKERÜLETI NŐSZÖVETSÉGI KONFERENCIÁRA. Szeretettel és tisztelettel meghívjuk a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Nőszövetségének IX. konferenciájára, melyet július 19-én a szatmárhegyi református templomban tartunk (Viile Satu Mare, Tel: 0261/754-277). Konferenciánk témája: a

Biblia. Program: 10.00. Igét hirdet P. Tóthné Szakács Zita országos nőszövetségi alelnök, Magyarország. 10.40. Köszöntések: Bogya Kis Mária egyházkerületi nőszövetségi elnök, Ft. Tőkés Lászlóné tiszteletbeli nőszövetségi elnök, Sipos Miklós esperes, Szatmári Egyházmegye. 11.00. Előadás: D. Dr. Hegedűs Lóránd ny. püspök: A Biblia Isten kijelentése. 12.00. Szünet. 12.30. Mit jelent nekem Isten Igéje? Asszonyok biznyságtétele a Bibliáról. 13.30. Ebédszünet. 14.15. Vendégeink köszöntői: Magyarország, Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Délvidék. Új nőszövetségi zászlók avatása. 15.30. Záró istentisztelet: Bacsoni Szilárdka, az Erdélyi Egyházkerület nőszövetségi titkára, Szováta. Úrvacsorai agenda: Bova Erika, egyházmegyei elnök, Sárközújlak. 17.00. Hazautazás.

Jelentkezési határidő: július 9., a következő telefonszámokon: Szatmári Esperesi Hivatal: 0261711816, vagy Bogya Kis Mária: 0261769745. Szeretettel kérjük a megyei elnököket, továbbítsák rövid időn belül a nőszövetségeknek a meghívást és szervezzék meg a találkozón való részvételt. A konferencia füzet számára kérünk fényképeket a nőszövetségek életéről, zászlókról, terítőkről. Az írói vénával rendelkezők a Biblia éve kapcsán küldjenek be Bibliáról szóló verseket, rövid írásokat június 20-ig.

A konferencia jelentkezési díja 5 lej (RON), ebből kávét, ásványvizet, kalácsot biztosítunk a résztvevőknek, a fennmaradó összegből beteg gyerekek gyógykezelését támogatjuk. Kérjük, uzsonnát ki-ki hozzon magával. Ha lehet, zászlókkal és népviseletben jöjünk. A lelkeszők hozzanak palástot az úrvacsoraszertáshoz. Készíthetünk ajándékba vagy eladásra bibliajelzőket, kivarrott biblia- és énekeskönyvfedőket. Mindenkit nagy szeretettel várunk. Isten áldása legyen a találkozónkon. Szeretettel: Mihály Katalin, egyházkerületi nőszövetségi titkár, Bogya Kis Mária, egyházkerületi nőszövetségi elnök-lelkész.

EGYHÁZKERÜLETI KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM. A szakmai képzést a nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetemen tartják, szeptember 1-14. között. Szállás és étkezés az Arany János Kollégiumban lesz. Részvételi díj: 230 Euró. (teljes ellátás, valamint tanítás). Szakmai irányító: Berkesi Sándor

professzor. A képzőn való részvétel alapfeltétele annak, hogy felsőfokú zenei képesítéssel nem rendelkező kántor egyházkerületi kántorvizsgát tegyen. A teljesen képzetlen kántorok és kántorjelöltek jelentkezését is várjuk! A jelentkezési ív letölthető az egyházkerület honlapjáról (www.kiralyhagomellek.ro). Nyomatékosan kérjük, hogy a részvételi díjat (a lelkész-továbbképzőkhöz hasonlóan) a gyülekezetek fizessék. Felhívjuk a figyelmet az egyházkerületi gazdasági hivatal pályázati kiírására. A sikeresen pályázók részleges költségtérítésben részesülnek. (A pályázati űrlap ugyancsak a kerület honlapjáról tölthető le.) További információkért hívják a főszervezőt: Orosz Otiliát a 0740-454-965-ös telefonszámon.

A küldöttség tagjai Tőkés László EP-képviselő társaságában, az Európai Bizottság épülete előtt

BRÜSSZELI LOBBI A MAGYAR EGYETEMÉRT. A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a Partiumi Keresztény Egyetem vezetői uniós tisztségviselőkkel folytattak megbeszéléseket június elején, Tőkés László EP-képviselő meghívására. A küldöttség tagjai (Kató Béla, a Sapientia alapítvány elnöke, dr. Dávid László professzor, a Sapientia-EMTE rektora, dr. Geréb Zsolt professzor, a Partiumi Keresztény Egyetem rektora, Tolnay István, a Partiumi Keresztény Egyetem vezetőtanácsának elnöke és Farkas Emőd, a Sapientia Alapítvány irodavezetője) az erdélyi magyar nyelvű felsőoktatás ügyének megoldatlanságára hívták fel tárgyalópartnereik figyelmét.

FELHÍVÁS. Bádogos munkacsoportot keres a Dëshháza-i Református Egyházközség, templomtető és -torony cseréjéhez, festéséhez. Érdeklődni a 0260.654-436-os telefonszámon lehet.

Harangszó

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Gyülekezeti Lapja
ISSN 1221 - 0323

Megjelenik kéthetente. Ára 1 lej.

Felölös szerkesztő: Fábán Tibor. Olvasószerkesztő: Babes Arday Erika. Tördelőszerkesztő: Kraftsikné Petrikó Ildikó. Munkatársak: Antal Anitla, Balázsne Kiss Csilla, Kurta Tótos Beáta, Muhari István, Orbán Levente. Szerkesztőség és levélcím: Harangszó, 410001, Oradea, str. Moscovei nr 14. Tel.: 0259/434-664; 416-067. E-mail: harangszo@yahoo.com. Honlap: www.kiralyhagomellek.ro
A terjesztés, a lelkési hivatalokon keresztül történik. A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.
Készült a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Szentci Kertész Ábrahám nyomdájában.